

הפטרה – מחר ראש חודש תפילת שחרית

שמואל א פרק כ

י" ויאמרו לו יהונתן מחר תדש ונפלקדך כי יפקד מושבך: י" ושלשפת תרד מאד ובאת אל המקום אשר נסתרת שם ביום המעשה וישבת אצל האבן האזל: כ ואני שלשתי החצים צדה אנרה לשלחלי למטרה: כא והנה אשלח את הנער לך מצא את החצים אם אמר אמר לנער הנה החצים | ממך והנה קחנו | וכאה כישלום לך ואין דבר חיייתנה: כב ואם פה אמר לעלם הנה החצים ממך והלאה לך כי שלחך יהוה: כג והדבר אשר דברנו אני ואתה הנה יהנה ביני ובינה עד עולם: כד ויסתר דוד בשדה ויהי החדש וישב המלך על- (אל-) הלחם לאכול: כה וישב המלך על מושבו כפעם | בפעם אל מושב הקיר ויקם יהונתן וישב אבגר מצד שאול ויפקד מקום דוד: כי ולא דבר שאול מאומה ביום ההוא כי אמר מקרה הוא בלתי טהור הוא כיי לא טהור: כז ויהי ממחרת החדש השני ויפקד מקום דוד ויאמר שאול אל יהונתן בנז מדוע לא בא בן ישי גם תמול גם היום אל הלחם: כח ויען יהונתן את שאול בשאל בשאל דוד מעמדי עד בית לחם: כט ויאמר שלחני נא כי זבח משפחה לנו בעיר והוא צוה לי אחי ועמה אם מצאתי חן בעיניך אמלטה נא ואראה את אחי על-כן לא בא אל שלחן המלך: ל ויחר אף שאול ביהונתן ויאמר לו בן נעות המרדות הלא ידעתי כייבחר אתה לבן ישי לבשתך ולבשת ערנת אמה: לא כי כל הימים אשר בן ישי חי עלה אדמה לא תכון אתה ומלכותך ועמה שלח וקח אתו אלי כי בן מות הוא: לב ויען יהונתן את שאול אביו ויאמר אליו למה יומת מה עשה: לג ויטל שאול את החנית עליו להכתו וידע יהונתן כי כלה היא מעם אביו להמית את דוד: לד ויקם יהונתן מעם השלחן בחר-י אף ולא אכל ביום החדש השני לחם כי נעצב אל דוד כי הכלמו אביו: לה ויהי בפקד ויצא יהונתן השדה למועד דוד ונער קטן עמו: לו ויאמר לנערו רץ מצא נא את החצים אשר אנכי מננה הנער רץ והוא ירה החצי להעברו: לז ויבא הנער עד מקום החצי אשר ירה יהונתן ויקרא יהונתן אתרי הנער ויאמר הלא החצי

הפטרה – מחר ראש חודש תפילת שחרית

מִמָּוֶה וְהִלָּאָה: ^ל וַיִּקְרָא יְהוֹנָתָן אֶחָד־הַנְּעָרִים הַנֶּעֱרָה מִהֶרֶה חוֹשָׁה אֶל־תַּעֲמֹד וַיִּלְלֵקֵט גֶּעֶר יְהוֹנָתָן אֶת־
הַחֲצִי (הַחֲצִיִּים) וַיָּבֵא אֶל־אֲדֹנָיו: ^ל וְהַנְּעָר לֹא־יָדַע מֵאוֹמֶה אֹד יְהוֹנָתָן וְדָוִד יָדְעוּ אֶת־הַדָּבָר:
^מ וַיִּתְּנוּ יְהוֹנָתָן אֶת־כִּלָּיו אֶל־הַנְּעָר אֲשֶׁר־לוֹ וַיֹּאמֶר לוֹ הֵן הִבִּיא הָעִיר: ^מ הַנְּעָר פָּאָ וְדָוִד קָם
מֵאֲצֶל הַנָּגֶב וַיִּפֹּל לְאַפָּיו אֶרֶצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים וַיִּשָּׁקוּ אִישׁ אֶת־רֵעֵהוּ וַיִּכְכּוּ אִישׁ אֶת־
רֵעֵהוּ עַד־דָּוִד הִגִּדִיל: ^מ וַיֹּאמֶר יְהוֹנָתָן לְדָוִד הֵן לְשָׁלוֹם אֲשֶׁר נִשְׁכַּעְנוּ שְׁנֵינוּ אֲנִיחָנוּ בְּשֵׁם יְהוָה
לֵאמֹר יְהוָה יִהְיֶה אֱלֹהֵינוּ וַיִּבְרָךְ וַיִּבְרָךְ וַיִּבְרָךְ עַד־עוֹלָם: